

Otkrivenje Isusa Krista – broj pet

Izaija četrdeseto: Tješite, tješite moj narod

Jeff Pippenger

2023-10-25

U prvih sedamnaest redaka četrdesetoga poglavlja Izaije sto četrdeset i četiri tisuće proročki je smješteno na kraju tri i pol dana, gdje su ležali mrtvi na ulicama, dok se svijet radovao. Svi se proroci međusobno slažu i proročki događaji koje iznose uvijek su u skladu s drugim prorocima, jer Bog nije začetnik zabune.

I duhovi proroka podložni su prorocima. Jer Bog nije začetnik smutnje, nego mira, kao u svim crkvama svetih. 1. Korinćanima 14,32.33.

Tješitelj, kojega je Isus obećao poslati u svojoj odsutnosti, postavljen je u same prve riječi, prvoga retka, dvadeset i šest poglavlja koja sačinjavaju Izaijino završno proročko izlaganje. „Tješite, tješite moj narod, veli Bog vaš.“ Pravilo prvoga spominjanja naglašava da se sljedećih dvadeset i šest poglavlja treba razumjeti u odnosu na savršeno i konačno ispunjenje dolaska Tješitelja.

I ja ću moliti Oca, i on će vam dati drugoga Utješitelja, da ostane s vama zauvijek.... A Utješitelj, Duh Sveti, kojega će Otac poslati u moje ime, on će vas poučiti svemu i dozvati vam u pamet sve što vam ja rekoh. Ivan 14,16.26.

Ponoćni poklik iz mileritske povijesti ponavlja se u povijesti sto četrdeset i četiri tisuće.

„Postoji svijet koji leži u zloći, u prijevari i zabludi, u samoj sjeni smrti,—uspavan, uspavan. Tko osjeća duševne muke da ih probudi? Koji ih glas može dosegnuti? Moj je um bio prenesen u budućnost, kada će znak biti dan. ‘Evo, zaručnik dolazi; iziđite mu u susret.’ Ali neki će odgađati pribaviti ulje za dopunjavanje svojih svjetiljaka, i prekasno će uvidjeti da karakter, koji je predstavljen uljem, nije prenosiv.” Review and Herald, 11. veljače 1896.

Postavlja se pitanje: „koji glas može“ „probuditi“ one koji „spavaju“? „Glas“ koji ih budi u četrdesetom poglavlju Izaije jest „glas“ koji „viče“ u „pustinji“.

Govorite srcu Jeruzalema i vičite mu da mu je ratovanje dovršeno, da mu je bezakonje oprašteno; jer je iz ruke Gospodnje primio dvostruko za sve svoje grijehe. „Glas“ onoga koji „viče“ u pustinji.... Izaija 40:2, 3.

Poruka Ponoćnog poklika također je poruka kasne kiše.

„Dolazak Gospodnji odmičete predaleko. Vidjela sam da kasna kiša dolazi [iznenada kao] ponoćni poklik, i s deset puta većom silom.” Spalding and Magan, 5.

Jedan od mnogih simbola koji se nalaze u Božjoj Riječi, a predstavlja poruku kasne kiše, jest simbol koji se prepoznaje po udvostručavanju riječi ili izraza. Udvostručavanje riječi ili izraza simbol je Ponoćnog poklika, odnosno poruke kasne kiše u posljednjim danima. Simbolika udvostručenoga „tješite, tješite“ smješta početak četrdesetoga poglavlja Izaije u vrijeme

zadržavanja, kada poruku prikazanu kao Ponoćni poklik iz prispodobe o deset djevica treba prepoznati, a zatim i objaviti. U to vrijeme Krist šalje Tješitelja da probudi usnule djevice, koje su proročki prikazane kao one koje spavaju, a u nekim proročkim odlomcima kao one koje spavaju smrtnim snom. Prvi redak četrdesetoga poglavlja Izaije proročki je smješten tri i pol simbolična dana „nakon“ razočaranja od 18. srpnja 2020., jer tada se šalje Tješitelj da probudi one koji spavaju. Tri i pol dana simbol su pustinje, i ondje „glas“ počinje „vikati“.

Otkrivenje jedanaest, Ezekiel trideset i sedam, Matej dvadeset i pet, povijest milerita (zajedno s istim putokazima mileritske povijesti koji se pojavljuju u svakom reformnom pokretu), združuju se kako bi prepoznali „određeni proces“ buđenja usnulih djevica. Taj proces započinje time što djevice usnivaju pri razočaranju. Razdoblje vremena odgađanja koje je započelo pri razočaranju naposljetku se prepoznaje kao vrijeme odgađanja. Posljednji dio vremena odgađanja jest razvoj poruke Ponoćnoga pokliča. Kada se poruka utvrdi, tada se objavljuje sve dok ne dosegne svoj vrhunac, sud.

Vjesnik predstavljen kao „glas” u Izaiji upitao je koja je poruka koju treba proglasiti. Rečeno mu je simboličkim jezikom da iznese poruku islama. Proročku poruku islama nije moguće odvojiti od uskoro nadolazećeg nedjeljnog zakona, jer islam je trubna sila, a sedam truba u Otkrivenju predstavlja Božji sud nad silama koje donose nedjeljne zakone. Te su sile bile poganski Rim 321. godine, simbol zmaja; papinski Rim 538. godine, simbol Zvijeri; i uskoro nadolazeći nedjeljni zakon u Sjedinjenim Državama, simbol lažnog proroka.

U vezi s prepoznavanjem poruke koju je „glas” što je vikao u pustinji trebao navijestiti, stajalo je obećanje da riječ Božja nikada ne zatajuje. To ‘obećanje i jamstvo’ da riječ Božja nikada ne zatajuje nalazi se u istovjetnom proročkom okviru koji je u Habakuku, drugom poglavlju, trećem retku, izražen ovako: “jer će se viđenje ispuniti u svoje vrijeme, i na kraju će progovoriti, a ne slagati: ako i okasni, čekaj ga; jer će zacijelo doći, neće zakasniti.” Poruka islama nikada neće zatajiti, zacijelo će doći. Posljednji redak četrdesetoga poglavlja Izaije obraća se onima koji čekaju viđenje u Habakuku.

Ali oni koji čekaju na Gospodina obnavljaju svoju snagu; uzdižu se na krilima kao orlovi; trče i ne sustaju; hode i ne malakšu. Izaija 40,31.

„Skrivena povijest” sedam gromova, koja se sada otpećuje, prepoznaje tri putokaza koji započinju i završavaju razočaranjem. U toj simboličkoj povijesti postoje tri putokaza, odvojena s dva vremenska razdoblja. Razočaranje započinje vrijeme zadržke. Vrijeme zadržke vodi do ispravljene poruke i predviđanja Ponoćnog pokliča. Poruka Ponoćnog pokliča započinje razdoblje naviještanja poruke Ponoćnog pokliča, koje vodi do drugoga razočaranja, koje je prikazano kao sud. Ta tri koraka, odvojena s dva vremenska razdoblja, predstavljaju Alfu i Omegu, kako su oblikovane u hebrejskoj riječi „istina“.

U Ezekielu trideset i sedam, Ezekiel također predstavlja „glas” iz Izaije četrdeset. Glas u Izaiji četrdeset pita: „Što da vičem?” „Glas” u Ezekielu trideset i sedam, redak sedmi, tada je „prorokovao kako” mu „bî zapovjedbano.”

Tako prorokovah kako mi bijaše zapovjedbena; i dok prorokovah, nastade šum, i gle, potres, te se kosti sastaviše, kost k svojoj kosti. I pogledah, i gle, na njima izrastoše tetive i meso, i odozgo ih prekri koža; ali u njima ne bijaše daha. Ezekiel 37:7, 8.

Ezekielovo prvo proročanstvo spojilo je kosti i meso, ali oni još nisu bili živi. „Tako“ je Ezekiel „prorokovao kako mu je“ drugi put „bilo zapovjedbena“. Drugo je proročanstvo oživjelo tijela. Ta su dva proročanstva predložena stvaranjem Adama.

I Gospodin Bog oblikovao je čovjeka od praha zemaljskoga i udahnuo mu u nosnice dah života; i čovjek posta živa duša. Postanak 2,7.

Dvofazni proces oživljavanja mrtvih suhih kostiju prvi se put spominje pri stvaranju Adama, čime se naglašava da je Božja proročka Riječ ujedno i Njegova stvaralačka sila. Bog je najprije „načinio“ Adama, a Ezekielovo prvo proročanstvo sabralo je kosti i tijela, a potom je Bog „udahnuo u nosnice njegove dah života; i čovjek posta živa duša.“

Ezekielovo drugo proročanstvo bilo je usmjereno „vjetru“, a ne kostima, jer mu je bilo rečeno da „kaže vjetru“: „Dođi od četiri vjetra, o dahu, i dahni na ove pobijene da ožive.“ Ezekielovo drugo proročanstvo, koje mrtva tijela oživljuje kao silnu vojsku, nije bilo usmjereno mrtvim tijelima, nego vjetru. Bilo je to zapovijed vjetru da dahne na tijela. Prvi put kada se riječ „dah“ spominje u Božjoj Riječi jest pri stvaranju Adama, i ondje je određena kao dah života; a ono što unosi život u mrtva tijela dolazi od četiri vjetra.

„Anđeli zadržavaju četiri vjetra, prikazana kao razjareni konj koji nastoji otrgnuti se i pojuriti preko lica cijele zemlje, noseći na svome putu razaranja i smrt.

„Hoćemo li spavati na samom rubu vječnoga svijeta? Hoćemo li biti tromi i hladni i mrtvi? O, kad bismo u našim crkvama imali Duha i dah Božji udahnut u Njegov narod, da bi mogli stati na svoje noge i živjeti.“ Manuscript Releases, volume 20, 217.

Dva su pitanja ovdje: hoćemo li spavati i hoćemo li biti mrtvi?...dva izraza za isto proročko stanje. Poruka o četiri vjetra koje anđeli zadržavaju jest poruka koja uzrokuje da dah Božji uđe u mrtve te ih navodi da ustanu i žive. Poruka o četiri vjetra jest poruka gnjevnoga konja islama. Poruka o četiri vjetra u knjizi Otkrivenja jest poruka pečačenja. Poruka pečačenja iz Otkrivenja 7, redci 1–3, jest poruka koja utvrđuje da su četiri vjetra zadržana dok se sluge Božje ne zapečate.

I nakon toga vidjeh četiri anđela gdje stoje na četiri ugla zemlje, držeći četiri vjetra zemaljska, da vjetar ne puše ni po zemlji, ni po moru, ni po ikakvu drvetu. I vidjeh drugoga anđela gdje uzlazi od istoka sunca, imajući pečat Boga živoga; i povika iza glasa četvorici anđela kojima bijaše dano da naude zemlji i moru, govoreći: Ne udite zemlji, ni moru, ni drveću, dok ne zapečatimo sluge Boga našega na njihovim čelima. Otkrivenje 7:1–3.

Ezekielovo drugo proročanstvo bilo je upućeno vjetru, a život koji je vjetar donio tijelima potekao je iz poruke četiriju vjetrova. U redcima osam do deset, u Ezekielu trideset i sedam, riječ koja se pojavljuje bilo kao „vjetar“ bilo kao „dah“ u svakom je pojavljivanju ista hebrejska riječ. Bog je u Adama udahnuo dah života, a u Ezekielu je dah života poruka pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće koja dolazi od četiriju vjetrova. Ta poruka prenosi Božju stvaralačku silu tijelima koja su, prvom

porukom, bila dovedena zajedno u dolini smrti. Poruka četiriju vjetrova jest poruka islama koji donosi sud nad Sjedinjenim Državama zbog nedjeljnog zakona. To je poruka Ponoćnog poklika.

Skrivena povijest sedam gromova započinje razočaranjem, koje započinje vrijeme odgađanja. U Otkrivenju 11, kada su dva proroka bila ubijena 18. srpnja 2020., započelo je vrijeme odgađanja. Ezekiel je bio među mrtvima kada je Gospodin upitao Ezekielu mogu li dva svjedoka koja leže mrtva na ulici oživjeti.

Ruka Gospodnja bijaše nada mnom, i izvede me u duhu Gospodnjem te me postavi usred doline koja bijaše puna kostiju. I proveđe me oko njih unaokolo; i gle, bijaše ih vrlo mnogo po otvorenoj dolini; i gle, bijahu veoma suhe. I reče mi: Sine čovječji, mogu li ove kosti oživjeti? A ja odgovorih: O Gospodine Gospode, ti znaš. Ezekiel 37:1–3.

U sedmome retku, kada Ezekiel iznosi prvo od dvaju proroštava, poruka je bila jednostavno: „O vi suhe kosti, čujte riječ Gospodnju.“ Ivan u Otkrivenju bilježi: „blago onima koji slušaju riječi proroštva ove knjige.“ Ezekiel predstavlja mrtve suhe kosti koje su blagoslovljene, kao one koje čuju Ezekielovu zapovijed da čuju riječ Gospodnju, a Njegova je Riječ Istina. U drugom poglavlju Ezekielu opisano je iskustvo onih koji slušaju Božju riječ.

I reče mi: Sine čovječji, stani na noge svoje, i govorit ću s tobom. I duh uđe u me kad mi progovori te me postavi na noge moje, da čujem onoga koji mi govoraše. Ezekiel 2:1, 2.

U jedanaestom poglavlju Otkrivenja, kada mrtva tijela čuju Riječ Gospodnju, Tješitelj ulazi u njih i oni staju na svoje noge. Tješitelj je taj koji ih postavlja na njihove noge.

I nakon tri dana i pol duh života od Boga uđe u njih te stadoše na svoje noge; i velik strah obuze one koji ih vidješe. Otkrivenje 11,11.

Ustajanje mrtvih prvi je korak u procesu od dva koraka koji ih podiže iz njihovih grobova kako bi postali stijeg koji se podiže na sudu nedjeljnoga zakona. Kada ustanu u jedanaestom poglavlju, „velik strah“ obuzima one koji ih vide.

I on će od straha prijeći u svoje uporište, i knezovi će se njegovi prepasti zastave, govori Gospodin, čiji je oganj na Sionu, i peč njegova u Jeruzalemu. Izaija 31,9.

Poruka ponoćnog vapaja u povijesti mileritskog pokreta bila je drugi dio poruke drugoga anđela. Poruka drugoga anđela proizvela je odvajanje milerita od crkava koje su tada bile prepoznate kao kćeri Babilona, a vjerni su bili pozvani da iziđu i stanu uz milerite. Tom je porukom bilo oblikovano „tijelo“ vjernika, a potom je drugi korak bila poruka ponoćnog vapaja koja se pridružila drugoj poruci i dodala joj silu. Mileriti su tada postali moćna vojska koja je poruku poput plimnog vala pronijela širom zemlje. Taj dvostupanjski proces jesu dva glasa iz Otkrivenja osamnaest, i to je istovjetan proces uskrsnuća mrtvih suhih kostiju u Ezekielu koje su bile pobijene na ulici u Otkrivenju jedanaest.

„Anđeli su bili poslani da pomognu moćnom anđelu s neba, i čula sam glasove koji kao da su odjekivali posvuda: Izadite iz nje, narode moj, da ne budete sudionici u njezinim grijesima i da ne primite od njezinih zala; jer su grijesi njezini doprli do neba, i Bog se spomenuo njezinih

bezakonja. Ova se poruka doimala kao dodatak trećoj poruci i pridružila joj se, kao što se ponoćni poklič pridružio poruci drugoga anđela 1844. godine.” *Spiritual Gifts*, volume 1, 195, 196.

Prva oznaka na putu u skrivenoj povijesti sedam gromova jest razočaranje koje započinje vrijeme odgađanja. Vrijeme odgađanja jest vremensko razdoblje koje je prikazano kao tri i pol dana, što je simbol pustinje. Na kraju četrdeset godina lutanja pustinjom, Jošua je poveo moćnu vojsku u Obećanu zemlju. Na kraju tri i pol dana, Ezekiel je odveden u dolinu smrti te mu je rečeno da zapovjedi mrtvim tijelima da „čuju riječ Gospodnju”. Ezekiel je „glas” koji viče u pustinji. Zapovijed da se čuje Riječ Gospodnja okuplja dijelove tijela, ali oni još nisu živi, još nisu vojska, još nisu zapečaćeni. „Riječ Gospodnja” koju Ezekiel izgovara u drugom poglavlju pokazuje da, kada Utješitelj dođe, Božji narod ustaje, dok istodobno sluša Riječ Gospodnju. Krist je obećao da će poslati Utješitelja tri i pol dana nakon što budu ubijeni na ulici.

Jednom kada ustanu, tijelima „koja još nisu živa” bit će dano drugo proroštvo. „Glas koji viče u pustinji” u Izaiji pita kakvo je proroštvo koje treba vikati? „Poruka” koju je i Ezekielu i „glasu” u četrdesetom poglavlju Izaije zapovjedbno iznijeti jest poruka islama. Kada se to proroštvo objavi, „Adam” oživljava kao silna vojska. Tada živa dva svjedoka proglašavaju poruku o sudu islama nad Sjedinjenim Državama zbog donošenja uskoro nadolazećega zakona o nedjelji. Sud zakona o nedjelji treći je putokaz skrivene povijesti sedam gromova. Kada se to ispuni, vojska biva uzdignuta kao stijeg k nebu i prikazana je u četrnaestom poglavlju Otkrivenja.

„Imala sam iskustvo u porukama prvoga, drugoga i trećega anđela. Anđeli su prikazani kako lete posred neba, proglašavajući svijetu poruku opomene i imajući izravan utjecaj na ljude koji žive u posljednjim danima povijesti ove zemlje. Nitko ne čuje glas tih anđela, jer oni su simbol koji predstavlja Božji narod koji djeluje u skladu s nebeskim svemirom. Muškarci i žene, prosvijetljeni Duhom Božjim i posvećeni istinom, objavljuju te tri poruke svojim redom.“
Selected Messages, knjiga 2, 387.

Stijeg koji se podiže jest treći anđeo koji leti posred neba, upozoravajući čovječanstvo da ne primi žig Zvijeri. Moćna vojska nastavlja iznositi tu poruku svijetu, sve dok Mihael ne ustane i vrijeme kušnje za ljude ne završi.

Nastavit ćemo ove misli u sljedećem članku.

A o ponoći nastade povik: Evo zaručnika! Iziđite mu u susret. Matej 25,6.